

FAKFELOGSSAMSTARV

Eli Brimsvík:

Lønarmunurin millum faklærd og ófaklærd stendur ovarlaga

Handverkararnir hava í teirra sáttmála bundið seg til at royna at samansjóða fakfeløgini hjá øllum tímaløntum áðrenn næstu lønarsamráðingar. - Har eru kamelar, sum skulu svølgjast, sigur Eli Brimsvík, formaður í Havnar Handverkarafelag og næstformaður í Landsfelag Handverkaranna

Øssur Winthereig - PRESS

– Um viljin er til staðar, so ber tað til at gera eitt felags samráðingartoymi fyri øll tímalønt á privata arbeiðsmarknaðinum, men har eru kamelar sum skulu svølgjast, sigur Eli Brimsvík, formaður í Havnar Handverkarafelag.

Samstundis staðfestir hann, at ongin ivast í, at vegurin til at fáa meiri í lønarposar er at standa saman.

Í meiri enn 20 ár hava handverkararnir ligið í kjalarvørrinum á arbeiðarafeløgum í lønarsamráðingum og eru endaðir við tí lønarkarmi, sum arbeiðarafeløgini samráddu seg fram til. Sáttmálin hjá arbeiðarafeløgum hevur gingið út 1. mai og hjá handverkarunum 1. oktober.

– Vit hava liva við, at lønakarmurin var lagdur og tað hava øll feløg verið sera ónøgd við. Í samráðingunum hesaferð var tað eitt ófrávikiligt krav, at vit skulu flyta sáttmálaskeiðið, so tað aftur fall saman við tí hjá arbeiðarafeløgum, sigur Eli Brimsvík.

– Onki at ivast í, at vit hava staðið veikari, tí sáttmálarnir ikki gingu út samstundis. Hatta hálva árið gav meiri andarúm til arbeiðsgevararnar, og vit høvdu ikki styrkina við at øll feløgini kundu fara í verkfall samstundis, sigur Eli Brimsvík, sum eisini er næstformaður í tí eina meginfelagnum Landsfelag Handverkaranna.

Øll kunnu vinna

Bæði meginfeløgini hjá

– Sjálvt um munurin millum faklærd og ófaklærd økist, so fáa øll meiri í lønarposan um vit standa saman, heldur Eli Brimsvík, formaður í Havnar Handverkarafelag

handverkarunum vóru í samráðingunum, sum endaðu við eini semju, sum flutti samráðingarnar hjá handverkarunum frá 1. oktober til 1. mai, tá arbeiðarafeløgini samráðast. Afturfyri skuldi handverkararnir royna at samskipa øll tímalønt á privata arbeiðsmarknaðinum.

– Vit hava bundið okkum til at gera eitt felags samráðingartoymi fyri øll tímalønt á privata arbeiðsmarknaðinum fyri 1. januar 2016, sigur Eli Brimsvík.

Ein av kamelunum er, hvussu stórir munurin

skal verða á lønini millum handverkarar og arbeiðarar – faklærd og ófaklærd.

– Min hugsan er, at munurin millum faklærd og ófaklærd eigur at vaksa. Ein loysn á tí spurninginum má liggja greið, áðrenn arbeiðarafeløgini og handverkararnir kunnu fara til felags samráðingar.

– Tað sum vit vinna, um vit megna at fara til samráðingar saman er, at øll fáa meiri í lønarposan. Sjálvt um munurin millum faklærd og ófaklærd økist, so fáa øll meiri enn um vit stóðu hvør sær, heldur Eli Brimsvík.

Ætlanin er, at feløgini samráða seg til ein felags lønarkarm, og at handverkarar og arbeiðarar so hvør sær samráða seg fram til, hvussu karmurin verður latin í teimum einstøku feløgum. Munur kann vera á, hvussu lønarhækkingarnar verða skiftar millum reina lønarhækking og ymisk onnur gjöld og viðbøtur. Og pensjónsspurningurin er heldur ikki loystur enn.

Ongin samanlegging

Avbjóðingin er stór hjá teimum tímaløntu, tí so nógv feløg eru, sum skulu sam-

ansjóðast. Í fyrsta lagi eru handverkararnir skipaðir í tvey meginfeløg – Føroya Handverkarafelag og Landsfelag Handverkaranna. Orsøkin er ein ósemja í 90-unum.

Í øðrum lagi eru arbeiðarafeløgini heldur ikki skipað í eitt meginfelag. Føroya Arbeiðarafelag umboðar meiri enn 30 arbeiðarafeløg kring landið, men tey stóru arbeiðsmanna- og kvinnufeløgini í Havn og Klaksvík eru ikki við í Føroya Arbeiðarafelag.

Føroya Handverkarafelag umboðar seks lokalfeløg og

Landsfelag Handverkaranna umboðar fimm lokalfeløg. Í limum umboðar Landsfelag Handverkaranna eini 60 prosent av øllum handverkarum í landinum. Í alt eru millum 2500 og 3000 handverkarar í Føroyum. Her uppi í eru einir 300, sum arbeiða uttanlands.

Eli Brimsvík væntar ikki, at bæði meginfeløgini hjá handverkarunum megna at ganga undan, so tey enda sum eitt felag fyri 1. januar 2016.

– Eg vildi ynskt eg kundi svara jú, men tað er ikki realistiskt at vænta, at tað verður eitt handverkarafelag, sum fer til samráðingar næstu ferð, heldur Eli Brimsvík.

Hann heldur tað verða sera trupult at loysa tann knútin, eitt nú tí øll lokalfeløgini eiga egnar ognir og hava sínar egnu nevndir.

– Tað er ikki bara-bara, men vit mugu eisini taka í egnan barm og viðganga, at vit áttu at klára at savna øll lokalfeløgini undir sama meginfelag. Vit halda okkum hava roynt, men tað visir seg at vera striltið.

Men ætlanin er kortini at gera eitt felags samráðingartoymi til næstu samráðingar.

– Vit hava verið tvey meginfeløg og tað hevur gingið, tí vit hava verið samdir áðrenn samráðingarnar. So er at vóna at vit – handverkarar og arbeiðarar – eisini kunnu semjast áðrenn næstu samráðingar, sigur Eli Brimsvík.